

Motion till riksdagen

1989/90:So235

av Charlotte Branting och Elver Jonsson (båda fp)

Stöd till missbrukares anhöriga

Intresse och hjälpinsatser har hittills i hög grad inriktats mot missbrukarna. Runt varje missbrukare finns i genomsnitt 4–5 personer som påverkas mer eller mindre negativt av missbruket.

I en familj där missbruk förekommer påverkas ofta den som står missbrukaren närmast, make/maka, så att mycket kraft och uppmärksamhet går åt för att hjälpa missbrukaren och försöka att förhindra dennes destruktiva beteende. Barnens behov blir ofta osynliga. Familjen anpassar sig efter missbrukaren, tar över ansvaret från denne och isolerar sig ofta socialt.

Om en missbrukare får behandling, men familjen lämnas utanför, är risken för återfall stor. Det finns möjligheter att hjälpa anhöriga till missbrukare, även om denne inte söker hjälp för egen del.

Missbrukare, som är motiverade för behandling, kan få ekonomisk hjälp. Familjemedlemmar, oftast kvinnor, som inte kan uppge sin missbrukande makes ekonomi, får avslag av socialtjänsten. Enligt SoL, socialtjänstlagen, krävs nämligen en ekonomisk redovisning för att bidrag ska utgå.

Det är angeläget att också anhöriga erbjuds ekonomisk hjälp för behandling och att detta kan ske med bevarad anonymitet.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om möjlighet för anhöriga till missbrukare att få avgiftsfri behandling, även utan att uppge sina ekonomiska förhållanden.

Stockholm den 22 januari 1990

Charlotte Branting (fp)

Elver Jonsson (fp)